

Lumini gălbui

Casian Maftei

te prefaci că nu știi de mine,
dar știu
că arde inima ta, o, draga mea...
deschide-te ca o floare carnivoră,
măcar...
sau,... în primul rând,
ca o floare carnivoră... iată, vin!
am nevoie să simt fierbințeala trupului tău,
pe trupul meu,
și ochii tăi
să ardă
în ochii mei,
și gura mea
să soarbă
respirația ta...
și nici măcar nu trebuie să ții ochii deschiși,
ca să poți visa...

de ce-o fi viața atât de scurtă,
cât oftatul unei privighetori,
între două triluri?...

te-am cercetat de-atâtea ori,
în noaptea asta ...
Dormi?
sau împletești cămașa mea de nuntă
(albă, de in, pe de-a'ntregul...),
cu care, poate,
ai să m-adormi mințind frumos, o, draga mea,
atât de dulce...
că nu-ndrăznesc să te întreb de ce
a crescut un fluture,
pe degetul tău inelar... oricum,
știu bine: diferența
se face între
Frunze,
și cel de care ți-e dor... și...
atât.

fluturii sunt viermi
care s-au făcut fluturi_
o mască ce și-au pus
pe fața lor...

o ceață ce au pus
pe ochii tăi,
și un fel de clei,
pe una din aripile mele, încât
nu mai zbor clar,
ci,
în cerc, și...
în cerc, și...
în cerc
Să nu întreb de ce
acel vierme straniu, în măduva oaselor,
mi se uită...

viața este scurtă. e ca un oftat de privighetoare,
între două triluri. Știi?...
m-am temut de cântecul ăsta...
mai ales în zori,
când știam că, în curând,
ai să te trezești pentru ultima oară...și...
Atât.